

Sygn. akt IV KK 113/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **K. J.**

oskarżonej z art. 286 § 1 i 3 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 1 kwietnia 2021 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w S.

z dnia 4 grudnia 2017 r., sygn. akt II K (...),

**1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
obowiązku naprawienia szkody (pkt II);**

**2. kosztami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb
Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w S., wyrokiem nakazowym z dnia 4 grudnia 2017 r., sygn. akt II K (...), uznał K. J. za winną tego, że w dniu 5 grudnia 2016 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonała oszustwa na szkodę A. D., w ten sposób, iż po uprzednim wprowadzeniu podstępem w błąd pokrzywdzonej co do

zamiaru wywiązania się z zobowiązania sprzedaży łóżka, doprowadziła ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 399 zł, poprzez umieszczenie na portalu X. oferty sprzedaży tego przedmiotu, a po otrzymaniu wymienionej kwoty na konto bankowe, nie dostarczyła zakupionego towaru, działając na szkodę A.D., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 i 3 k.k. i za to, na podstawie art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 34 § 1 k.k. i art. 34 § 1a pkt 2 k.k., wymierzył jej karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Jednocześnie, na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonej na rzecz pokrzywdzonej A. D. tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem kwotę 399 zł.

Strony nie wniosły sprzeciwu od tego wyroku, który stał się prawomocny w dniu 19 stycznia 2018 r.

Powyższy wyrok, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środku kompensacyjnym w postaci obowiązku naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwem szkody, zaskarżył na korzyść oskarżonej K. J. Prokurator Generalny.

Zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 502 § 2 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonej K. J. środka kompensacyjnego w postaci obowiązku naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwem z art. 286 § 1 i 3 k.k. szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej kwoty 399 zł, w sytuacji gdy w chwili wyrokowania przez Sąd Rejonowy w S. przedmiotowa szkoda nie istniała z uwagi na dobrowolne naprawienie jej przez oskarżoną w toku postępowania przygotowawczego, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w S. w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, a to pozwoliło na uwzględnienie jej w całości na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Ma rację skarżący, że okolicznością warunkującą orzeczenie wobec sprawcy przestępstwa środka kompensacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody o

charakterze materialnym, przewidzianego w art. 46 § 1 k.k., jest istnienie takiej szkody w chwili orzekania, a zakres orzeczonego obowiązku nie może być wyższy niż wartość szkody wyrządzonej osądzonym przestępstwem. Odwołując się do orzecznictwa Sądu Najwyższego, w tym do wyroku z dnia 14 marca 2013 r., III KK 27/13 (OSNKW 2013, z. 7, poz. 57), trafnie podnosi Prokurator Generalny, że w sytuacji gdy sprawca chociażby w części samodzielnie naprawił wyrządzoną szkodę, środek kompensacyjny przewidziany w art. 46 § 1 k.k. w tym zakresie nie może zostać orzeczony, albowiem środek ten zawsze związany jest z wielkością istniejącej, a więc nienaprawionej szkody.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić trzeba, że zaskarżony wyrok został wydany z rażącym naruszeniem wskazanego w kasacji przepisu prawa materialnego. Sąd Rejonowy orzekł określony w art. 46 § 1 k.k. obowiązek naprawienia szkody, choć w chwili wyrokowania brak było ku temu podstaw. Szkada wyrządzona przypisanym oskarżonej czynem została w całości naprawiona i orzeczenie przez Sąd Rejonowy w wyroku nakazowym z dnia 4 grudnia 2017 r. środka kompensacyjnego określonego w art. 46 § 1 k.k. było niedopuszczalne.

Z akt sprawy wynika, że w dniu 17 października 2017 r. oskarżona K. J. dobrowolnie dokonała przelewu kwoty 399 zł na rzecz A. D. (k. 88), a fakt otrzymania tej kwoty, stanowiącej równowartość całości wyrządzonej szkody, został potwierdzony zeznaniami złożonymi przez pokrzywdzoną w dniu 26 października 2017 r. (k. 86, k. 87-87 verte, k. 88).

Z tych zatem powodów Sąd Najwyższy uwzględnił kasację i uchylił wyrok Sądu Rejonowego w S. w zaskarżonej części. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono po myśli art. 638 k.p.k.